

Paardje-Bochelaartje.

Over bergen, bossen, landen,
over zeeomspoelde stranden,
hier op aarde, hier benee,
woonde eens een boer tevree,
en de oudste van zijn zonen
was een snugger manspersoon en
nummer twee was half-om-half,
maar de jongste – was een kalf.
Graan verbouwen zij, de boeren,
dat zij naar de stad vervoeren,
die maar op een baksteenworp
is gelegen van hun dorp.
Daar verkopen zij hun koren
voor een geldsom naar behoren,
en vervolgens gaan zij vlug
met de kar naar huis terug.
Na ik weet niet hoeveel dagen
kwam het ongeluk ze plagen:
iemand was met veel geweld
graan gaan maaien op hun veld.
Daar bekeken ze de schade.
'Broers, geen woorden nu maar daden!'
En ze gingen in beraad,
hoe de dief, die onverlaat,
te betrappen. Ze besluiten
beurtelings te waken buiten,
op hun veld, vanaf vannacht.
'Kijken of-ie dan nog lacht!'

Конёк-горбунок

За горами, за лесами,
За широкими морями,
Не на небе — на земле
Жил старик в одном селе.
У старинушки три сына:
Старший умный был детина,
Средний сын и так и сяк,
Младший вовсе был дурак.
Братья сеяли пшеницу
Да возили в град-столицу:
Знать, столица та была
Недалече от села.
Там пшеницу продавали,
Деньги счетом принимали
И с набитою сумой
Возвращались домой.
В долгом времени аль вскоре
Приключилось им горе:
Кто-то в поле стал ходить
И пшеницу шевелить.
Мужички такой печали
Отродяся не видали;
Стали думать да гадать —
Как бы вора соглядать;
Наконец себе смекнули,
Чтоб стоять на карауле,
Хлеб ночами поберечь,
Злого вора подстеречь.